

„Amerikaiak gyünni gyarmat”

2024 február 23. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A hason csúszó honi baloldal csak lábtörl?-perspektívából képes szemlélni a világot.

Ki ne örülne, hogy a múlt hétvégén Budapestre látogatott egy demokrata és republikánus szenátorokból álló, díszes küldöttség a távoli Egyesült Államokból? Jöttek megnézni, minden jól megy-e a kolónián, sarjad-e a bambusznád, ritmusra jár-e a kezük az ültetvényes rabszolgáknak, bemászik-e még az asztal alá Cseh Katalin. Találkozóik ünnepélyesek voltak és vidámak. Eléjük járultak például a magyarországi baloldali pártok képvisel?i, hogy rózsaszirmot szórjanak lábaik elé, s feltétlen elkötelezettségükr?l, illetve h?ségükr?l biztosítsák ?ket.

Az eseményr?l készített fényképfelvételekr?l is átjön a lakájhangulat: a DK-s Arató Gergely nagyjából olyan áhítattal várja a jutalomfalatot kenyéradóitól, mint a komondor, miután megette a postást.

Persze akkor is haptákba vágja magát az egyszeri ellenzéki betanított segédpolitikus, ha csupán Pressman tartományi helytartó színe elé kell járulnia jelentést tenni (nagyjából heti rendszerességgel). Ám mi az ehhez képest, amikor birodalmi szenátorok ajkain lehet csüggni szótlanul, mint gyümölcs a fán? Hallgatni a szolid dorgálást, hogy még mindig nem sikerült elkergetniük a gonosz Orbánt, noha kazalnyi dollárt kaptak már e célra. Közben figyelmesen jegyzetelni, majszolni a lazacos szendvicset, bólogatni, s olyan értelmes fejet vágni, mint Karinthy rossz tanulója, mikor már leszerepelt, új felel?t szólítottak, ám ? még a táblánál sertepertél, képtelen elhinni, hogy megint cerkát kapott.

„A Momentum kezdetekt?l következetesen támogatja, hogy Svédország csatlakozzon a NATO-hoz. Err?l most is biztosítottuk az amerikai küldöttséget. Ahogy arról is, hogy Magyarország nem egyenl? Orbán Viktorral” – hajlongott Cseh Katalin. Min? bölcsesség! Orbán tényleg nem egy egész ország.

De akkor minek nevezzük a Montrealban született Cseh Katalint vagy férjurát, a New York-i illet?ség? Berg Dánielt? ?k kinek, minek a képviseletében érkeztek hazánkba, kinek az érdekében gyilkolták meg a magyarok olimpiai álmát, s honnan veszik a bátorságot, hogy újabb és újabb szankciókat követeljenek az ?ket befogadó Magyarország ellen?

Bár a gazda nyilván elégedetlen a tizennégy évnyi szerencsétlenkedéssel, mégis nagylelk? és mindig megbocsát. Ha meg is feddi alkalmazottait, azt nem kürtöli világgá. Az esetleges letolás a nagykövetségi er?drendszer falai közt marad. Ami a nyilvánosságra tartozik, azt Pressman helytartó írta ki az internetre: „Sajnálatos módon számos magas rangú magyar kormánytisztvisel?, valamint a Fidesz parlamenti képvisel?i elutasították, hogy találkozzanak az elmúlt évek legjelent?sebb, amerikai kétpárti kongresszusi küldöttségével.” Szijjártó Péter külügyminiszter ellenben jelezte: amikor legutóbb hasonló delegációkat fogadtak, az olyan volt, mintha „beiratkoztunk volna egy államvezetés kurzusra, s a találkozó alatt egy nagyon átfogó kioktatásban volt részünk arról, hogy egyébként hogyan kellene Magyarországot kormányozni. És nincs szükségünk arra, hogy amerikai kongresszusi delegációk oktassanak ki minket arról, hogy épp mi történjen Magyarországon vagy mi ne.” A tárcavezet? szerint a küldöttek magyar belpolitikai és európai uniós ügyekr?l szerettek volna tárgyalni, ám egyik sem tartozik rájuk. (Nem furcsa? Mostanában egyre gyakrabban fordul el?, hogy amerikai balos politikusok kvázi az Európai Unió nevében nyilatkozgatnak. Ki unióérett, ki nem és a többi. Már meg sem próbálják leplezni, hogy Európa az ? játszóterük, az úgynevezett uniós vezet?k pedig kilóra megvett bólogató Jánosok.)

Itt ragadható grabancon a legfontosabb különbség a két Magyarország között. A nemzeti elkötelezettség? Magyarország a kölcsönös tisztelet alapján tárgyal mindenkivel, bárkivel, Kelettel és Nyugattal is, és a magyar érdek képviselete számára a legfontosabb. Például nemcsak azért nem vesz amerikai cseppfolyósított gázt, mert abból nincs elegend?, hanem mert piszkosul drága. És nem azért vesz oroszt, mert Putyin csicskája, hanem mert az olcsó és van bel?le elegend?.

Ezzel szemben a honi baloldal, a lakáj-Magyarország kizárólag lábtörl?-perspektívából képes szemlélni a világot. Mindenki és bárki el?tt képes hanyatt vágni magát. Vezet?jük a lehet? legnagyobb természetességgel engedi palotájába Putyint, veregeti a vállát, pajtáskodik vele, adja orosz kézbe a stratégiai magyar olajvállalatot, szolgáltatja ki nekik a magyar titkosszolgálatot – amikor az amerikai háttérer?k éppen szeretik az oroszokat, amikor erre engedélyt adnak nekik.

Amikor meg már nem szeretik, rögvest elzárnák a gáz- és olajcsapot, mert a fagyhalál is jobb, mint Putyin, továbbá fegyvereket és magyar katonákat küldenének a Don-kanyarba. Már a szókapcsolattól – „magyar érdek” – hidegrázásuk van. Nekik kényszeresen és folyton egy idegen birodalmat kell szolgálniuk: nem vágynak másra, mint eligazításra, sorvezet?re és adományládikákra.

Az amerikai szenátori küldöttség nem csupán Cseh Katalinék hódolatát fogadta. Maga Léderer Sándor, a K-Monitor nev? Soros-lerakat igazgatója is elibük járulhatott. Partizán haverjaival együtt ? f?részelte le annak idején a

Regnum Marianum-templom helyén emelt fakeresztet és rajzolt oda vörös csillagot. Innen egyenes út vezetett az Obama-ösztöndíjig, majd publikált a CIA-féle National Endowment for Democracy tanulmánykötetében. Min?ségi alkalmazott, na. (Pressmanék szerint „civil”.)

Fontosak ám az efféle küldöttségek. Ahogyan mondani szokás, a gazda szeme hizlalja a jószágot. Persze a honi ellenzék nemcsak Pressmanék nézését?l meg járásától hízik, hanem az egészen konkrét kifizetéseit?l. Például attól a négymilliárd forintnyi dollártól, amit a 2022-es választási kampányban gurítottak az adományládikákba.

Hogy ez pofátlan, erkölcstelen és törvénytelen beavatkozás a magyarok demokratikus választásába? Na és? Örüljünk, hogy csak dollárt küldenek s nem napalmot.

A legfrappánsabban ezúttal Jakab Péter, a magára maradt párizsifogyasztó foglalta össze az amerikaiak látogatásának értelmét és célját. „Az Egyesült Államok a demokratikus berendezkedés felé tereli az országot” – magyarázta. Tudniillik egy ezeréves államnak nélkülözhetetlen szüksége van egy kétszázötven éves állam útmutatásaira a berendezkedését illet?en. Jakab szavaiból azt lehetett lesz?rni, hogy Pressman helytartó gyakorlatilag a kormányváltáson dolgozik. Meglep?, ugye?

Végül is mindegy. Csupán azt nem értem, mi a rossebnek kell a Kari Geri-féle adományládákkal matatni, kisnyugdíjasok mikroadományairól hantázni, meg Korányi Dávidot macerálni ott New Yorkban, hogy gereblyézzen össze minél több zöldhasút.

Sokkal egyszer?bb és tisztább lenne, ha a pénzosztást Pressman pedellus intézné, közvetlenül a heti eligazításai alkalmával.

Elébe járulnának a helyi megbízottak – például az Országos Bírói Tanács aktivistái, az ilyen-olyan zsidólistázók, a talajt keres? vándorszínészek, kappanhangú dalnokok meg egyebek –, s a feladatszabás után mindjárt hozzájuk lehetne vágni a heti betev? dollárt. Baukó Attila (Azahriah) vinné magával a malacos perselyét vagy ilyesmi. Abból aztán futná kampányra, „civil” tüntetésekre, mindenre.

Borítókép: David Pressman nagykövet a magyar parlamentben (Fotó: AFP)

Pilhál Tamás - www.magyarnemzet.hu

Ajánló